

Stef Bos, Hilton Barcelona

Hilton Barcelona
Elf uur in de avond
Een zeer geslaagde zakenman
Zit moederziel alleen
Hij heeft hier op een beurs
De hele dag vergaderd
En nu kijkt hij uit verveling
Doelloos om zich heen

Zijn ogen dwalen, dwalen af
Naar een dame in de hal
Zij zit alleen, zij is n van de luxepaarden
Van een spaanse hoerenstal
En ze geeft je de illusie
Dat ze zich verleiden laat
Maar dan moet je wel betalen
Met een goede creditcard

Eerst speelt hij nog de onschuld
Hij stelt zichzelf voor
Totdat hij in de alcohol
Z'n onschuld heeft vermoord
Hij vraagt haar hoe ze heet
Zij noemt alleen een prijs
Opeens trekt in een vage flits
Zijn vrouw aan hem voorbij

Dan zakken al z'n hersens
Een halve meter lager
Hij weet zich tot zijn kamerdeur
Nog netjes te gedragen
Maar daarna trekt hij hitsig
Alle kleren van haar lijf
Hij komt na vijf minuten
Zij gaat ... en hij, hij blijft

Hij staart naar het plafond
De spanning is gebroken
Hij doet zijn ogen dicht maar
Hij wordt wakker in een web
En daarna komt het schuldgevoel
Zijn kamer ingesloten
Maar als redding ligt de Bijbel
In vier talen naast zijn bed

Hilton Barcelona
Langzaam wordt het licht
Vier sterren van z'n klote
Hij doet geen oog meer dicht
De spaanse nacht is stil
Er hangt niets in de lucht
Wie altijd maar vooruit wil
Verliest de weg terug

De heimwee naar vervlogen tijden
Kamers op de Place Pigalle
Een halve ster, een krakend bed
En de toiletten in de hal
Het was een leven zonder zorgen
In een droom die nog bestaat
En een liefde, zoveel liefde
Die je met een kus betaalt

God, hij had zoveel idealen

En hij sliep onder de sterren
Hij vertelde alles wat hij voelde
Want hij had niets te verbergen
Zijn fantasie was een paleis
Hij had een hoofd om in te wonen
En hij praatte over later
Want het beste moest nog komen

Hilton Barcelona
Tien uur in de ochtend
Hij zit aan het ontbijt, ziet zichzelf
En voelt de neiging om te kotsen
Hij wil weg hier, terug naar huis
Het is een chaos in zijn hoofd
Want dit hotel is het huis
Waar de heimwee woont

Dit is het huis
Waar de heimwee woont
Dit is het huis
Waar de heimwee woont

Dit is het huis
Waar de heimwee woont
Dit is het huis
Waar de heimwee woont

Zie ze lopen hier die mannen
Kleurloos tussen koud en warm
Met hun zwarte aktentassen
Met hun ziel onder hun arm

In dit hotel regeert de leugen
Hier is de tederheid onttroond
Dit is het huis
Waar de heimwee woont